

En nordisk näve i bordet – Finland behöver Sverige mer än någonsin

ARTIKELN PUBLICERADES I TIDNINGEN KAUPPALEHTI DEN 27 OKTOBER 2016.

Skriven av Antti Lehmusvirta. Översättning: Martin von Pfaler

”De nordiska länderna måste bilda ett tätare block i framtiden för att bibehålla konkurrenskraften.”

Finland och Sverige har en lång och djupgående, gemensam industriell historia. Nu behöver Finland Sverige mer än någonsin. Förutom inom handeln, bör samarbetet fördjupas även inom den internationella politiken.

Detta var det stora budskapet på **Finsk-svenska handelskammarens** jubileumsseminarium, där ämnet berördes av bland andra den mäktiga svenska industrimannen **Jacob Wallenberg**.

Handelskammaren grundades år 1936 för att skapa bättre jämvikt mellan Finlands och Sveriges ekonomier. Idag är de finländska företagens sammanlagda export till Sverige uppe i närmare sex miljarder euro. Av de direkta investeringar som görs i Finland kommer 47 procent från grannen i väster.

Cirka 60 000 personer arbetar på finländska företag i Sverige. De nordiska länderna tillsammans utgör världens tionde största ekonomi.

Man kan inte leva på det förflutna. Världen förändras i rask takt och den globala konkurrensen hårdnar. Populismen och protektionismen ökar. Efter Brexit är Storbritannien inte längre med och bär frihandelns och de fungerande marknadernas fana inom EU. Vid förhandlingsbordet sitter länder, som har ett betydligt mer interventionistiskt och regleringsvänligt synsätt än vad de nordiska länderna har.

I framtiden måste alla de nordiska länderna bilda ett tätare block tillsammans för att behålla konkurrenskraften och göra sin röst hörd.

Finland och Sverige har omfattande gemensamma intressen inom till exempel bioekonomin, byggsektorn och energisektorn. De båda länderna har dock väldigt

olika regelverk. Ekonomiforskaren **Sixten Korkman** och **Fortums** vd **Pekka Lundmark** hör till dem, som efterlyser enhetligare lagstiftning och standarder.

För Finland och Sverige vore det ett stort bakslag om EU-kommissionen till exempel skulle bestämma att biomassa är förknippat med hållbarhetsproblem. Det krävs gemensam lobbying för att försvara saken i en skara, där man ser korkar till vinflaskor som det främsta användningsområdet för trä.

EU:s inre marknad fungerar knappast optimalt ens mellan Finland och Sverige. Företagen upplever alltjämt gränshinder i sin verksamhet, och att riva dessa är ingen oöverkomlig uppgift.

Arbetskraftens rörlighet borde bli smidigare. Handelskammarens styrelsemedlem **Carl Haglund** drev under sin politiska karriär bland annat frågan om ett gemensamt, nordiskt personnummer – en aldeles utmärkt idé.

De nordiska länderna har varit en aning blyga när det gäller att bilda ett gemensamt block. Det har till och med tidigare ansetts onödigt. Nu finns ett uppenbart behov.

Vad är det då som gör att ett samarbete så fullt av potential inte redan har fördjupats?

Inom näringslivet och de inofficiella relationerna mellan Finland och Sverige verkar samarbetet vara både levande och fruktbart. Bromsen ser ut att finnas inom politiken och hos politikerna. På ministernivå inom Nordiska rådet går det annars så väl fungerande samarbetet av någon anledning över i innehållslöst snack.

Situationen skulle kunna lösas med hjälp av bättre fungerande politiskt samarbete, vilja och tydliga mål.